

Barycz Henryk

Data urodzenia: 1901

historyk, dziekan Wydziału Filologiczno-Historycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (1956–1958), dyrektor Archiwum UJ (1935–1939, 1957–1963), członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu od 1947 r.

Urodził się w Starym Sączu. Początkowo pracował jako nauczyciel w gimnazjum w Mielcu, jednak już wówczas współpracował z Seminarium Historii Kultury UJ kierowanym przez Stanisław Kota, w którym w l. 1926–1934 był zatrudniony jako asystent. Od 1935 r. kierował Archiwum UJ. Ponownie zajmował to stanowisko w l. 1957–1963. Podczas drugiej wojny światowej pracował m.in. w Radzie Głównej Opiekuńczej. Odrzucał propozycje zatrudnienia ze strony okupanta. Od 1946 r. ponownie związał się z UJ, z przerwą w l. 1949–1953, gdy ze względów politycznych przeniesiono go na Uniwersytet Wrocławski. W latach 1954–1962 pracował w Zakładzie Historii Nauki i Techniki Polskiej Akademii Umiejętności. Jego dorobek naukowy obejmuje liczne publikacje z zakresu historii oświaty i wychowania oraz historii nauki. Przygotował liczne biogramy do *Polskiego Słownika Biograficznego* – był też członkiem jego Rady Naukowej. Przez wiele lat (1948–1955) redagował pismo „Reformacja w Polsce”. Od 1973 r. był członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk, a od 1989 r. wiceprezesem reaktywowanej Polskiej Akademii Umiejętności.

Literatura:

1. Banach A. K., *Henryk Barycz (1904–1994)*, [w:] *Złota Księga Wydziału Historycznego UJ*, red. J. Dybiec, Kraków 2000, s. 403–414.
2. *Henryk Barycz 1901–1994. Materiały z posiedzenia naukowego PAU w dniu 22 czerwca 2001 r.*, W służbie nauki 9, red. R. Majkowska, Kraków 2004.
3. Naglik I., *Barycz Henryk (1904–1994)*, [w:] *Słownik biograficzny polskiej historii wychowania*, red. W. Szulakiewicz, A. Meissner, Toruń 2008, s. 74–79.

Agnieszka Wałęga